

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DONDERDAG 13 NOVEMBER 1884

-vervolg van blad 1884r

Zou dat niet kunnen? Stel, de dominé moet op zes verschillende plaatsen, in zijne gemeente bedoeld onderwijs geven, nl. in het kerkdorp en in vijf buurtschappen. Laat hem dan, na Maandag behoorlijk van het predikwerk uitgerust te hebben, Dinsdag om half 12 te A. compareeren, om half 4 te B., Woensdag ééne les te C. geven, Donderdag id. te D. en Vrijdag weer twee lessen, nl. te E. en F. Den Zaterdag heeft hij dan weer helemaal vrij, om zoo 't noodig is de beide predikatiën nog wat te repeteeren, die hij in de morgen- en avonduren, zonder aan zijne studie in 't algemeen te kort te doen, of zijne koolplanten en wortelen te verwaarloozen, genoeg heeft kunnen maken, zelfs al heeft hij vrouw en kinderen, die zijne zorg als echtgenoot, huisvader en opvoeder vereischen. Hij kan misschien in sommige gevallen rechtstreeks van het eene gehucht naar het andere gaan en de tusschenuren ook nog zooveel mogelijk aanwenden tot het bezoeken van gezonden zoowel als zieken, het troosten van diep bedroefden, in 't algemeen tot de uitoefening zijner herderlijke plichten. Voor het geven van godsdienstonderwijs aan grootere leerlingen blijft er dan voormiddags, mits hij niet om 9 uur of zoo het bed verlate, en anders op een paar avonden in de week nog ruim zooveel tijd over als er gewoonlijk aan besteed wordt; en dat onderwijs behoorde ook niet slechts gedurende 4 of 5 maanden, maar het geheele jaar door gegeven te worden, in de zomer, als de boeren het druk hebben, liefst op Zondagnamiddag in de kerk ten aanhoore van alle belangstellenden, meer bepaald in tegenwoordigheid van de ouderlingen der gemeente, aan wie immers het toezicht op dat onderwijs is opgedragen volgens synodale reglementen.

Lezer, zou dat niet kunnen?

Zal ik u eens wat vertellen? Er zijn inderdaad enkele predikanten, die het doen. Men zegt ook, dat er witte raven zijn; maar er zijn werkelijk enkele predikanten, die wekelijks 17 à 18 uren godsdienstonderwijs geven en het leeren zingen der godsdienstige liederen wordt daarbij ook niet altijd vergeten. Ik houd mij overtuigd, dat die achtenswaardige leeraars, die goede voorgangers en belangstellende vrienden, door de bewustheid, dat zij hun plicht doen en door de toegenegenheid en hoogachting van alle weldenkenden in hunne gemeente, meer waar levensgeluk genieten, dan sommige hunner ambtsbroeders, die, God betere het! wel eens durven klagen over drukke bezigheden en toch zóó bitter weinig uitrichten voor de ruime salarissen, die zij ontvangen, dat zij afleiding zoeken buiten hun ambt, zich met politieke twisten, landbouw, schoolzaken of wel met onstichtelijke courantengeschrijf tegen collega's enz. bemoeiende, in plaats van "als ijverige en getrouwe dienstknachten te arbeiden in den wijngaard des Heeren".

Men zegge dus niet, dat de predikanten geen tijd hebben, om het godsdienstonderwijs naar behooren te behartigen, dat ze niet ook in de gehuchten kunnen komen catechiseeren, ten einde aan te vullen, wat er uit den aard der zaak aan het neutrale onderwijs ontbreekt.

Zij hebben tijd in overvloed.

Klagen over de openbare school, zooals nu al sedert 25 jaar geschiedt, zie, daarvan worden de kinderen niet wijzer; en zuchten over achteruitgang in 't godsdienstige maakt het volk niet vromer. Maar op liefde en waarachtige toewijding, op zelfverloochende plichtsvervulling is zegen te verwachten.

7 Nov. 1884.

Een leek.

Ingezonden stuk.

Aan mijne geloofsgenooten in Drenthe!

Gaat het u als mij, Br. en Zs.! dan hebt ge in de *Drentsche Courant* van 4 Nov. en het *Wag. Weekblad* van 22 October u verwondert over de houding in die bladen aangenomen door twee woordvoerders? van een onkerkelijke fractie in de Ned. Herv. kerk, nl. de heeren *Roosmale Nepvue* en *Meijering* te Vaassen en Hoogersmilde. Ofschoon hun gevoelen overdreven was, zoo stemmen wij gaarne toe, dat er velen zijn in Drenthe wier onkunde enz. groot is. Toch echter bevreedde het mij dat het *overal* zoo is, en dat de 1ste lichtstraal in dien donkeren nacht wezen moest "dat 14 predikantsplaatsn open zijn voor Herv. rechtzinn. predikanten"- Geen woord van waardeering of erkenning van den arbeid der Chr. Geref. kerk in Drenthe kon ik in die beide stukken vinden. Welk oordeel moeten, dacht ik, die onkundige Drenthenaren vellen over die menschen, die toch overal nog bekend staan als liefhebbers van God en Zijn woord en dienst? Geen andere dan die ik in hunne plaats zou krijgen, nl. deze: "och! die arme afgescheidenen beteekenen zeker niet veel, hun arbeid, hun bestaan wordt niet eens vermeld."

-vervolg op blad 1884r2